

Виходить у Львові
щодня (крім неділь і
св. кат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: ул. Царнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи
звертають ся лиш на
окреме жадане і за зложенем
оплати поштової.

Рекламації
невпечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата
у Львові в агенції
днівників пасажа Гавс-
мана ч. 9 і в ц. к. Ста-
роствах на провінції:
на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40
Поодиноке число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:
на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуації. — З Ради державної. — Становище чеських послів в Раді державній. — Вісти з Німеччини.

В неділю відбула ся спільна міністерьяльна конференція. На конференції раджено над справами, які прийдуть під наради делегацій, котрі зберуть ся за 14 днів. — Нині о 10 год. рано відбуде ся засіданя Кола польского, на котрім будуть обговорювані біжучі парламентарні справи. На год. 10-30 перед полуднем скликано спільну конференцію председателів всіх тих клубів, котрі минушого четверга поставили до п. Президента міністрів запитаня в справі антипольских предложень в прускім соймі. — Председатель полуднево-славяньского клубу, Івцевич, виступив з того клубу.

На вчерашнім засіданю палати послів п. міністер скарбу др. Коритовскій предложив проєкт закона в справі обниження податку від цукру. Між предложеними внесеннями суть два наглядні внесення соціальних демократів в справі знесеня цісарских розпоряджень о податку від цукру і в справі знесеня теологічних виділів на університетах. Розвинула ся відтак

дискусія над наглядними внесеннями в справі обезпеченя на старість і на случай неспосібности до праці. Внескодавець вкінці відкликав своє внесення. Дальше мотивував своє наглядне внесення в справі поступованя властей при демонстраціях против дорожніх средств поживн. Дискусія тревала звиж 7 годин, а вели її майже виключно чеські радикали. Засіданя скінчило ся о годині 10-30 в ночи; слідуюче нині рано.

Державні справи австрійські обертали ся все головно около чеського питаня, або виразнійше висловивши, около німецько-чеських взаємин. Отсі взаємини відбивали ся все могутнім способом на цілій внутрішній а вчасти навіть на заграничній політиці австрійській, на державній раді і в законодагній спроможности. Нічого отже дивного, що бачність політичних кругів звернена все на події в німецько-чеськім таборі, не дивно, що й тепер міністер-президент бар. Бек після полагодження австро-угорскої угоди думає забрати ся до розвязки і конечного полагодження німецько-чеських взаємин, котрі є неначе осію всеї внутрішньої політики в Австрії. Тепер послідували знов важні переміни в парламентарній організації чеських послів. Лишили ся на боці чеські радикали з Кльофачем на чолі, п'ятка моравских відступників колишнього молодоческого клубу з др.

Страньским і два реалісти Масарик і Дершата на становищі опозиційним з обструкційним розмахом. Тимчасом чеські хліборобники, що зпоміж себе дали Прашка на становище міністра-земляка і католицкі народовці під проводом др. Крамаржа, що дали зпоміж себе міністра торговлі др. Фідлера, зєдинили ся тепер у спільнім союзі „Народний Клюб“. Розходять ся тепер о вибір голови того союзу, а то єсть немаловажною справою не лише для всіх зєдинених там сторонництв, але й для поваги, становища і зверхного впливу союзу на хід політики. Молодочехи висувають знов др. Крамаржа на голову спільного Народного Клубу; хліборобники раді би яко найчисленніше сторонництво взяти керму у свої руки, лише католицкі народовці не виступають з виразними домаганями, хоч не радо дали би себе перегосувати. Вибір очевидно повинен відбути ся в порозуміню всіх трьох сторонництв клубу. Для того оглядають ся за кандидатом, котрий би своїм партійним становищем і прикметами надавав ся на такого компромісового голову, а єсть то др. Срб, старочех, котрий ввічливістю і тактом уміє всіх єднати а до того має великий досвід яко бурмістр Праги, а був би дуже пожаданим на представителя клубу.

В прускім соймі вела ся вчєра дальша дискусія над антипольскими предложєнями.

4)

Ісландія

єї природа і єї жителі.

(Після Лехман-Тарнава, др. Пудора і др. написав К. В.).

(Дальше).

Хто хоче їхати дальше як до Тингвеллір — а хтож не хотів би дістати ся бодай до Гезірів, тих славних горячих жерел і водограїв? — той мусить уживати ісландских коників, без котрих більша подорож по Ісландії не дасть ся навіть подумати. Справдешному Ісландцеві не хочєть навіть два кілометри іти пішки і він вольтє бігати дві години та шукати свого коника, як іти пів години пішки. О ісландских кониках можна би написати цілу книгу, бо то й позиточні і дивні коні; они своїм розумом і тим, що вдоволяють ся чим-небудь, подібні до інших малих рас коний, але відзначають ся від інших тим, що суть незвичайно спокійні і лагідні. Такий коник несе найнезручнішого їздця, якусь даму або дитину так само спокійно і певно, як і найдосвіднішого кавалєриста та не пробує ніколи користати з незручности їздця і скидати єго з себе. Можна для того спокійно сідати на сідло, хоч би ся й ніколи перед тим не їдило на коні.

Не треба однак думати, що їзда на ісландским конику така приятна як н. пр. на зелізничцї. Їзда верхом то розкіш, коли їхати годину

або хоч би й дві по добрій дорозі або вдовж якої сіножати; але коли треба сідати вісім або й чотирнайцять днів на сідлі а що дня десять або й дванайцять годин, то розкіш кінчить ся а зачинає ся мука. На малих кониках і злих дорогах в Ісландії стає она в двоє або й в триє більша. На маленькім конику їхати поволі, кроком, не можна, бо треба би дуже довго їхати; чвалом не можна також, бо кінь би замучив ся. Не повістає отже нічого як лиш їхати труском. При такій їзді зараз по першій півгодині чоловік не годен розпізнати, де у него живіт а де груди, а вечером не чує вже внутренностей в собі, не знає, де у него серце, де легки а де нирки і т. п., словом чоловік по такій їзді як збитий. Один ісландский коник може чоловікови так доправити, як не зробило би того ліпше двайцять хлопів в коршмі кулаками та ногами від столів і стільців, з виімкою хиба всіляких видимих знаків на тілі.

Але й таких видимих знаків можна набрати ся. Ісландскі коники добрі і спокійні та й не думають робити збитки їздцеві; але мимо того можна з коня упасти. Мені підчас десятидневної прогульки до Гезірів і на Геклю лучило ся таке, що я два рази злетів з сідля. Раз шкєпа сполошила ся і посадила мене на землю таки тою частию тіла, що призначена до того, а другий раз коняка таки перевернула ся а я полетів почерез єї голову на свою власну. На щастє у мене тверда голова і мені не стало ся нічого.

Задля малої висоти коний добре єсть мати короткі ноги а то тим більше, що довгі ноги

на ісландских дорогах можуть статись небезпечні. Може знаєте тоту приказку про селянина, котрий на своїм поли, через котре люди стежку витолочили, вбив стовп з написом: „Ся дорога то ніяка дорога, а хто би таки ходив, заплатить таляра каря“. Першу часть сеї приказки можна би дуже добре ужити до доріг на Ісландії, з виімкою згаданих вже попередю гостинців. То якраз на стоу широкі стежки, котрі коні видоптали копитами; ба не витоптали а викопали. На тих стежках земля по обох боках так високо над вузкою стежкою, що стремена і ноги їздця зачіпають об ню. Їхати труском по такій стежці, то зовсім не належить до приятности, бо треба ноги то на бік, то в гору і наперед або взад підносити, щоби не зачепити ними об землю і не злетіти з коня.

Дуже невигідна їзда стає також тоді, коли приходять ся переїздити через мочари і ріки. В мочарах западають коні аж по черева, а в хвили коли кінь западає або добуває ся, можна не лиш легко злетіти із сідля, але ще й обхлянає ся чоловік болотом і намулом. Щоби переїхати через ріки, котрі по дощях дуже прибувають, треба або мати чоботи з високими холявами або підносити ноги високо в гору, через що знов не сидить ся безпечно на сідлі. Хто не уміє добре їздити, той мусить заосмотрити ся в неперемакаючі чоботи з високими холявами. Впрочім суть на найбільших ріках і порони, котрі перевозять людей і пакунки. Коні жєне ся тоді в брід і они з незвичайною зручністю перепливають навіть глибокі і рву-

Бесідники з центра і обох стороництв вільнодумних займали становище противне законови. З кількох сторін піднесено закид против діяльності комісії колонізаційної, особливо що до конкуренції, яка виходить для німецьких купців із сторони стоваришень. На запитанні одного з вільноконсервативних міністер судівництва заявив, що правительство працює тепер над предложенням, котре зробить кінець діяльності польських банків парцеляційних, а рівнож має намір в провінціях, сусідючих з Бранденбургією, потворити інституції, які би слабших господарчо властителів земських в Познанщині і Прусах підпирали при їх відовженню і заразом забезпечили удержане землі в німецьких руках.

В п'ятницю на засіданні німецького парламенту обговорював п. Бебель новий закон про флоту, критикував гагську конференцію, називаючи її пустою комедією. Критикуючи заграничну політику Німеччини, обговорював процес Мольтке-Гавдена. Бебелеви відповідав міністер війни фон Айнем, котрий запевняв, що як би новий процес Гардена ще доказав, що також інші військові особистости допускали ся переступств против моральности, то они будуть усунені з війська. — Державний канцлер Біллов обговорював мароккавську справу, причім заявив, що се є неправда, немов би грозила війна між Францією і Німеччиною. Гостинне прийняте ціс. Вільгельма в Англії є дуже відрадною політичною подією.

В продовженню дискусії бюджетової промавляв міністер скарбу Райнбабен, порівнюючи стан довгів німецької держави з довгами інших держав. У зятягненню довгів Німеччина пере-

вешила всі інші держави. Від 1881 до 1901 року довги Німеччини зросли з 255 мільонів на 2.416 мільонів марок; отже в часі, коли Франція не зятягала ніяких позичок, довги Німеччини збільшили ся майже в десятеро. Дальше міністер обговорював справи податкові. Пропонований правительством податок від тютюну є низший, ніж в інших державах і військовий податок він уважає за невідповідний. У Франції зовсім скасовано сей податок.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 2-го грудня 1907.

— **Іменовані і перенесеня.** П. Намістник іменовував в егаті Дирекції поліції у Львові офіціала поліції Едв. Луковського, ад'юнктом урядів помічників і канцеліста поліції, Кароля Мандля, офіціалом поліції. — Галицька дирекція почт і телеграфів перенесла практикантів почтових: Ст. Чекаля і Волод. Сноцкевича зі Львова до Кракова.

— **Оплата такс військових.** Магістрат міста Львова подає до відомости, що обов'язані до оплачування такс військових мають аж до часу, коли скінчить ся той обов'язок, що року в місяці січні зголошувати ся в тій громаді, в котрій дня 1 січня дотичного року мають своє місце замешкати. Зголошене такс єсть коначне навіть в такому случаю, коли чийсь дохід не переступає річно 1200 К.

— **Дрібні вісті.** Громада Печевіжчин потребує міського ветеринарія. Поданя треба вносити до 20 с. м. Річна платня 1000 К. — Бюро префекційного львівського магістрату обняв радник п. Якубовський, а радник Завістовський обняв департамент II для справ шинкарських і акцізових. — У Винниках під Львовом ширить ся шкарлатина. — В справі голосних мальверзацій на залізницях в

чі ріки, при чім видко лиш їх голову та костребагу їх гриву коло неї.

Хто хоче їздити по Ісландії, мусить брати з собою не лиш верхню одіж і біле, які потрібні їй деінде в дорозі, але мусить ще й пам'ятати на харч і напитек, бо на порозкиданих по острові селянських хуторах дістане від біди на стілько попоїсти і напите ся, щоби не згинув з голоду, але при ісландським харчи мало який європейський жолудок видержить цілий тиждень. Молока, що правда, дістане всюди; хто любить квасне молоко і діжковий сир, може тут добре вийти й з ісландським „skugg-ом“ („широм“), що стоїть по середині межі квасним молоком а сиром. Хліб тут гливкий, тяжкий і чорний як торфова земля; яєць можна дістати лиш на деяких хуторах; сьвіжого мяса поправді нема ніколи і нігде, хіба що хтось упрости якогось селянина, щоби зарізав ягня для подорожних. Позістає ще часто старе й сьвіже масло а наконець і риба, котрої можна всюди і завсігди дістати. Отже коли хтось вибирає ся в довшу подорож, мусить забирати з собою хліба, сухарів корабельних, мяса в пушках і т. п. а щоби той запас нести з собою, мусить постарати ся о потрібні до того коні.

Найбільша трудність в Ісландії з нічлігом. Звичайно треба ночувати у селян або сьвящеників, бо гостинниць в Ісландії майже нема. В столиці острова, в Рейк'явік є аж два готелі, о котрих можна лиш тільки сказати, що они для подорожних, котрі приїзджають з Європи, видають ся дуже простими, але перемінюють ся зараз в пишні палати для тих, що мали нагоду пізнати господи в глибині краю. Замітне в тих готелях то, що там подають гостям з рана каву до ліжка подібно як в іспанських Fondas або Casas de Huespedes. Харч тут майже такий самий як на данських пароплавах, отже більше консерви як сьвіже мясо і городовина.

В глибині краю суть ще два так звані готелі, в Тінгвельдір і коло Гезірів. Оба збудовані на однаковий лад, лиш дім в Тінгвельдір єсть більший, красший і чистіший. Будинки і всю знадобу в них робив один і той сам тесля. Спальні суть страшенно тісні і маленькі

та мають по дві скрині себто ліжка, зовсім такі самі як кої на кораблях. Миски до умивання тут не більші як тарелі а то одиноке, в чім єї готелі подібні до європейських, то високий рахунок.

Сіл в Ісландії по правді нема, але що 20 або 30 кілометрів минає ся якусь малу церквочку. Дуже часто можна дістати позволене переночувати в церкві. Не на кождо церков припадає один сьвященик, лиш звичайно мусить один сьвященик обслужити три або й чотири церкви та проповідувє на переміну в щораз иншій церкві. Але де мешкає сьвященик, там може подорожний ліпше переночувати як у селянина. О якісь гостинности нема тут бесіди, бо за харч і постіль треба тут добре заплатити. А всеж-таки ціни в сьвященичких домах не висші як у селян, підчас коли там все чистіше, красше і більше і тому то подорожні впрошують ся радше до дому сьвященика, як до селянина.

Щось страшнішого як дорого заплачена гостина у ісландського селянина, якої я зазнав в Гальталейкр при споді гори Геклі, не можу собі й подумати, хоч селянин той був таки щира і честна душа. Передовсім ірландські ліжка за короткі, а то видає ся тим дивніше, що дреці Ісландії не зроду карликів. Здає ся однак, що они мають такий звичай, що складають ся на ніч в двое як ножики або звивають ся в клубок як гадина. Инакше не можу собі подумати, як можуть тоті, досить високі люди спати на таких ліжках.

Але ліжка у селянина служать не лиш до спаня, лиш ще й за шафу, скриню й комоду. В Гальталейкр знайшов я в ногах моєї постелі під матрацом залізко до прасованя та множество всляких инших предметів. Я начислив не менше лиш 9 великих і малих фляшанок, з котрих в декотрих були якісь ліки. Як всі селяни, так і ісландські, не люблять, щоби впускати до хати сьвіжого воздуха, а кілько разів ми старали ся отворити вікно, то все вбігала якась стара баба і зараз замикала єго.

(Дальше буде).

Станиславові доносять, що не лиш інспектора Зібавера але й банмайстрів Вальдекера і Рутовського випущено за кавцяю на волю. Розправа против них відбуде ся мабуть в початком лютого 1908. — В Середній на Мораві були сими днями демонстрації з причини дорожні. Демонстранти обкидали урядників політичних, функціонерів громадських і поліцію камінням. Коли демонстрації овогди повторили ся, завізвано войско. — П. Каролина Гравштадт згубила на ул. Кароля Людвика поларес в 22 коронами. — Нахманн Райс, купець, виїхав ще 26 м. м. до Турки і досі не вернув. За непокоена жінка відвєслась з просьбою до поліції, щоби помогла їй відшукати чоловіка, бо Райс мав тепер платити довги а вірителі не дають їй спокою.

— **Нещасливі пригоди.** В ночі з суботи на неділю загорів на смерть Йосиф Вінер, слуга інженера п. Шеллі Лашкевича при ул. сьв. Мартина ч. 11а, заткавши піч за часно. Тіло відставлено до заведеня судової медицини. — В неділю вечером помер нагло 80 літний Іван Губиш, властитель реальности під ч. 6 на Вульді. Смерть наступила в наслідок апоплексії, сириченої тим, що Губиш ставув на хвилику перед смертю в обороні свого сина, котрий побив ся в наймитом Миколю Мроком. — Підчас переуваня возів на двірці в Тернополі погіб на місці пересувач возів Антін Кендра, а від єго тіла вискочали із шин 2 вози. — З Каменця подільського доносять, що там погіб властитель більшої посілости Ярошинський, муж сестриниці п. Намістника гр. Андрія Потоцького, під колесами льокомотиви, котра несподівано на закруті шляху наїхала на повіз, в котрім їхав нещасливий.

— **Дорога січка.** До „Діла“ доносять про таку пригоду: Немила і дуже коштовна пригода трапила ся одному селянинові із Збаражчини. Мав він 420 К готівки, між ними і 100 коронівки, і якось так склало ся, що тоті гроші числив при січкарни. Лихо наднесло єму сусіда і селянин, щоби не зрадити ся, що має гроші, сховав їх до скринки січкарні в солому. Побалакавши з сусідом, вернув до шопи, де тимчасом єго наймит став різати січку і порізав разом із соломою вложєні до неї банкноти. Можна собі уявити розпуку селянина, котрий зібрав куєники банкнотів і не знає, що з ними тепер діяти. Може би хто порадив бідолашньому, аби вложив частіці банкнотів так, щоби було пізнати число порядковє і серії, а скарбові власти звернуть єму вартість банкнотів по потрученню малого проценту а'ужитя.

— **Дирекція „Дністра“** подає до відомости: Дійшло до нашої відомости, що деякі аквізитори, розіслані по краю львівським посагом Товариством „Аврора“ (Ауґога) бажачи серед рускої суспільности позискати членів для того Товариства, представляють людям, будьто би „Аврора“ була якоюсь „відногою“ Тов. „Дністер“ і оставала з ним в тісних зносинах, будьто би „Аврора“ мала в „Дністрі“ своє конто для доконуваня влат і виплат, а навіть будьто би аквізитори „Аврора“ були вислані на зарядженє дирекції „Дністра“. Супротив того для уникненя можливих непорозумінь заявляємо, що межі Тов. „Аврора“ а Тов. „Дністром“ нема зовсім ніякої звязи і ніяких зносин; „Аврора“ наймила собі локаль на канцелярії в чиншовій каменіці „Дністра“ а поза тим не має ніяких діл з „Дністром“, а спеціально не є в правдою, будьто би „Аврора“ була „відногою“ „Дністра“ або мала в „Дністрі“ своє конто, ані аквізитори „Аврори“ не мають ніякого уповажненя покликувати ся на „Дністер“ і як нас запевнено, роблять се навіть без відомости дирекції Тов. „Аврора“, котрому зрештою сею заявою зовсім не хочемо шкодити ані не робимо закиду. Львів, дня 1 грудня 1907. — Дирекція Товариства взаїмних обезпечєнь і взаїмного кредиту „Дністер“.

— **Великої крадежі** допустили ся невідсліджені досі злодії в уряді податковим в Борщеві. В згаданім уряді розпочало ся тепер викупно тютюну випродукованого в сторонах Борщева. В тій цілі прислав австро-угорський банк в послідних днях падолиста до тамошнього уряду суму 215.000 кор. призначених на виплату. Отже в ночі з суботи на неділю якісь злодії вломил ся до тої каси і вкрали около 150.000 кор. О крадежі тій так тепер доносять: В неділю о 5 год. рано возний у-

ряду податкового спостеріг в бюрі, при робленню порядку, що замок нарушений і повідомив о тім старшого поборця п. Охмана, котрий післав возного до мешкаючого на тім самім подвір'ю аптикаря і бурмістра п. Німчевського по ліхтарню. Ляборант аптичний і возний виходячи з ліхтарнею, спостерегли двох людей, вискакуючих через вікно уряду від сторони подвір'я і втікаючих через городи. Бурмістр післав по поліцію і жандармерію, а коли они прийшли, шукано ще на подвір'ю; не знайдено однак ніяких слідів крім 4.850 кор. і 30 сот., які знайшов п. Німчевський. Винуватки відорвали замок від внутрішніх дверей а переконавши ся, що другі двері за сильні, підважили вікно, отворили і влізли до середини, де залізним дручком отворили тяжкі двері, за котрими стояла каса, розбили касу та забрали з неї всі паперові гроші. Злодії хотіли забрати ще й срібло, але не мали в що; отже здоймили полотна, в котрі були обшиті друки, які наспіли були зі Львова, ушили з того мішки і наповнили їх мішочками зі сріблом. Два такі мішки знайдено коло вікна, котрим втекли. Побіч каси знайдено всі знаряди т. в. три залізні дручки всілякої величини, два свердли і хусточку до носа значену буквою Р з слідами крові. Знаряди мають фірму американську.

— Дитина в залізній касі. Як сумно може иноді закінчити ся забава або жарт, коли дитина ховає ся до скрині або шафи, може послужити доказом слідувача незвичайно рідка подія, яка стала ся сими днями в Берліні. Трилітня донечка якогось багатого різника бавила ся зі служницею в комнаті, в котрій знаходилась залізна шафа на гроші. Служниця страшилась дитину, що замкне її в шафі а коли дитина таки на правду влізла до шафи, служниця удавала, що замикає шафу, аж таки на правду замкнула, не знаючи того, що залізні каси самі замикають ся на замок, скоро лиш зачинити двері. Служниця наробила тоді крику, бо двері не хотіли отворити ся, а книговедець, котрий мав ключі від каси з собою, пішов був на обід в якусь подальшу улицу і не можна его було зараз знайти. Отже закликано шлюсаря з недалекої фабрики залізних шаф, але шафа була так добре зроблена, що й він не міг її отворити. Коли дитина, що зразу відзивалась з шафи, нараз замовкла, виверчено дру в касі і втиснено нею воздух. Наконедь вернув післанець, котрого післано по ключі і шафу отворено. Дитина лежала вже без памяти, але заходам лікарів удало ся ще привернути її до життя.

Подібна подія стала ся була ще 12 серпня с. р. в Кальв коло Шгутгарту у Віртембергії. Того дня пропав був десь без сліду семи-літній хлопець, вихованок тамошнього реставратора С. По девяти днях знайдено тіло хлопця в замкненім куфрі на поді вже значно надгнило. Зразу припускано загально, що сам реставратор убив хлопця, а відтак сховав до куфра на поді. Слідство однак виказало, що хлопець із злости, що ему щось відмовлено, чого напирив ся, сховав ся сам до незамкненого куфра, щоби тим способом перепудити домівників. Куфер стояв під стіною а хлопець виймив із него деякі річі і вліз до середини. В тій хвилі віко очевидно зрушило ся і спадаючи з досколом спричинило, що замок заскокочив і замкнув ся. Надармо силував ся опісля хлопчина — як то видно було по слідах в куфрі і по положенню тіла—видобути ся з куфра, але крику его ніхто не чув. Крізь шпари в куфрі замало доходило воздуха а через то, що нещасливий кидав собою, з'ужив ще тим скорше той воздух, який був в куфрі і удушив ся борше, як мусів би був померти внаслідок голу.

Телеграми.

Відень 3 грудня. „Wiener Ztg.“ оголосила іменоване ген.-поручника Георгія міністром крайової оборони.

Відень 3 грудня. На нинішнім засіданню президент міністрів бар. Бек відповідав на ін-

терпеліцї і заявив: „Вис. Палато! На посліднім засіданню пос. Брайтер і товариші поставили до мене інтерпеліцію в справі проекту закона в прускім соймі, маючого на цілі скріпити німецькість в західних Прусах і в Познаньщині. Против того предложеня піднесено на тім самім засіданню також зі сторони представителів партій жалі в формі запитаня до президента палати. П. інтерпеліанти вступили через то на терен, на котрий вступити нам з гори мусить бути заборонено. (Потакуваня. — Пос. Брайтер: Туреччина, Марокко, Хіна!). — П. Президент міністрів барон Бек: Єсть звичаєм, признаням і утертим в праві народів, що не вільно в ніякий спосіб мішати ся до внутрішніх справ иншої держави. Єсть то добре умотивований звичай, бо в противнім случаю взаїмне відношеня держав було би заодно виставлене на нарушене і закаламучене а через то мир був би кріпко zagrożений. Для того правительство і всі чинники публичні мусять держати ся тої засади під кожним услівем, хоч би може нераз чувство перло когось в иншій напрямі. Ми, котрі печаливо бережемо того, щоби ніхто не мішав ся до наших внутрішніх справ, мусимо то само признавати й у відношеню до других. При сій нагоді мушу однак, о скілько справу тоту, особливо в інтерпеліції п. Брайтера і тов. обговорено в спосіб недопускаемий, застеречи ся рішучо, що того рода атаки, які там були вимірені против чужого правительства, звичайно лиш шкодять справі, котрій хотять служити і суть невідповідні, особливо же супротив дружних і союзних держав“. — Палата приступає до дальшої дискусії над пильними внесеннями.

Триєст 3 грудня. Вчора партія соціально-демократична відбула збори в справі дорожніх артикулів поживи.

Брукселя 3 грудня. Повновластники Бельгії і держави Конго підписали вчора договір в справі обнятя держави Конго Бельгією.

Пітсбург 3 грудня. Внаслідок експльозії в копальні вугля коло Фест засичало около 40 гірників.

Карльсруге 3 грудня. Вел. князь помилував адвоката Гава, засудженого на кару смерти за убита пані Молітор і замінив кару смерти на в'язницю на ціле жятє.

Галіфакс (Канада, Нов. Шкотія) 3 грудня. Якийсь корабель везучий кількясот подорожних осів внаслідок бурі на міліні близько одного з острівців коло побережя Нов. Шкотії. 600 подорожних виратувало ся за помічю лодий, однак по 18 годинах, які перебули без поживи і без стріхи над собою, треба їх було знов перенести на корабель за помічю линви і коша.

Лісбона 3 грудня. Тутешну часопись „El Mundo“ застановлено на місяць.

Льондон 3 грудня. Коло стації Порт наїхав поїзд особовий на товаровий; 31 осіб зараниених.

Colosseum

в пасажі Германів

при ул. Соляній у Львові.

Нова сензаційна програма

від 1 до 15 грудня 1907.

Щоденно о год. 8 вечер представлене. В неділі і свята 2 представленя 4 год. по пол. і о 8 години вечером. Що п'ятниця High-Life представлене.

Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльова при ул. Кароля Людвіга ч. 5.

Рух поїздів залізничних

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-європейського.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звязкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

- 3 Кракова: **8-40***, **2-31***, **8-55**, **1-30**, 5-50*, 7-25, 9-45, 5-25, 9-50*.
- 3 Ряшева: 1-10.
- 3 Підволочиск (голов. дворець): 7-20, 12-00, **2-16**, 5-40, 10-30*.
- 3 Підволочиск (на Підзамче): 7-01, 11-40, **2-02**, 5-15, 10-12*.
- 3 Черновець: **12-20***, 5-55*, 8-05, **2-25**, 3-55, 9-01*.
- 3 Коломиї, Жидачева, Потутор: 10-05.
- 3і Станиславова: 8-05.
- 3 Рави і Сокаля: 7-10, 12-40.
- 3 Яворова: 8-22, 5-00.
- 3 Самбора: 8-00, 10-30, 1-55, 9-20*.
- 3 Лавочного, Калуша, Борислава: 7-29, 11-50, 10-50*.
- 3і Стрия, Тухлі: 3-51.
- 3 Белзця: 4-50.

Відходять зі Львова:

- До Кракова: **7-05***, **12-45***, 3-45*, **8-25**, 8-40, **2-45**, 6-15*, 7-20*, 11-00*.
- До Ряшева: 4-05.
- До Підволочиск (голов. дворець): 6-20, 10-45, **2-17**, 7-00*, 11-15*.
- До Підволочиск (з Підзамча): 6-35, 11-03, **2-32**, 7-24*, 11-35*.
- До Черновець: **2-51***, 6-10, 9-20, **1-55**, 10-40*.
- До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11-30*.
- До Рави, Сокаля: 6-12, 7-10*.
- До Яворова: 6-58, 6-30*.
- До Самбора: 6-00, 9-05, 4-30, 10-51*.
- До Коломиї і Жидачева: 2-35.
- До Перемишля, Хирова: 4-05.
- До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7-30, **2-26**, 6-25*.
- До Белзця: 11-05.
- До Станиславова, Чорткова, Гусятиня: 5-50

Поїзди льокальні.

До Львова:

3 Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3-25, 5-30 по полуд. і 8-20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділі і рим. свята) 1-46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділі і рим. кат. свята) 10-05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділі і рим. кат. свята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9-55 вечер.

3 Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1-15 по полудни і 9-25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділі і рим. кат. свята) 10-10 вечер.

3і Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділі і рим. кат. свята 9-40 вечер.

3 Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділі і рим. кат. свята 11-50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2-28, 3-45, 5-45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділі і рим. свята 12-41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділі і рим. свята) 9-05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділі і рим. свята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8-34 вечер.

До Рави рускої 11-35 в ночи (що неділі).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9-15 перед полуднем і 3-35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділі і рим. свята) 1-35 по полудни.

До Щирця 10-45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділі і рим. свята).

До Любіня 2-10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділі і рим. свята).

За редакцію відповідає: Адам Креховецький.

Найдешевше можна купити лише

В Авкційній Гали

Пасаж Миколяша

меблі, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії,

старинности і все можливе до домового уладження.

Порозуміне з провінцією писемно.

Вступ вільний цілий день.

Головна агенція дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошення до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошення виключно лиш ся агенція.